

РЕШЕНИЕ

№ 20446

гр. София, 18.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6407** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. С. Г. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., [улица], вх. „А“, ет. 1, ап.3, чрез адв. В., срещу Заповед № 258 / 05. 06. 2024 г. на председателя на Комисия за защита на потребителите за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като служителят не е уведомен за започване на производството и на същия не са представени поисканите от него документи във връзка с производството, поради което е нарушено правото му на защита. Излага доводи, че оспорения акт не съдържа никакви мотиви и е издаден в противоречие с целта на закона. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки в указания срок.

Ответникът - председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С докладна записка изх. № Ц-02-400 / 05. 06. 2024 г. на главния директор на ГД „Контрол на пазара“ до председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, е предложено 1 бр. длъжност „главен инспектор“ да се трансформира в длъжност „главен експерт“, като това стане именно със заеманата от Г. С. Г. длъжност.

Върху тази докладна записка е поставена резолюция: „Да! За предприемане на действия съгласно настоящата докладна записка“ с дата – 05. 06. 2024 г. и подпис.

Със Заповед № Заповед № 258 / 05. 06. 2024 г. на председателя на КЗП е прекратено служебното правоотношение на Г. Г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – при съкращаване на длъжността. Заповедта е връчена на 12. 06. 2024 г. при отказ на служителя да я подпише.

С жалба вх. № Ц-03-6276 от 26. 06. 2024 г., е оспорена заповедта по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Спорът по делото касае наличието на основанията по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение и по – конкретно реално съкращаване на щата.

Според легалното определение на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията - длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Изложеното установява основните белези на понятието: нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. За да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече:

1. не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в щатното разписание на съответната администрация и

2. като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

При изменение на щатното разписание административният орган действа в рамките на оперативната си самостоятелност, която му дава правомощие да премахва отделни длъжности, да създава нови или да прави промени в числеността на щатните бройки с цел да подобри изпълнението на отделни функции на ведомството.

С определението за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника, да представи длъжностното и поименно щатно разписание действало преди 05. 06. 2024 г. и след тази дата, както и доказателства по какъв начин е извършено реално

съкращаването на длъжността с посочване как точно е извършено това съкращение и представяне на доказателства за това.

В изпълнение на тези указания, с молба от 01. 08. 2024 г. са представени поименни и длъжности разписания, длъжностни характеристики и Заповед № 264 / 12. 06. 2024 г. на председателя на КЗП, с което се нарежда да се трансформира една щатна бройка главен инспектор в главен експерт и да се изготви длъжностно разписание в съответствие с тази заповед.

В случая е безспорно, че към датата на издаване на оспорената заповед - 05. 06. 2024 г. не е имало осъществено съкращаване на щата. Едва на 12. 06. 2024 г., с издаването на Заповед № 264 / 12. 06. 2024 г. на председателя на КЗП е трансформирана заеманата от жалбоподателя длъжност „главен инспектор“ в „главен експерт“, като това е отразено и в представеното длъжностно разписание утвърдено на същата дата 12. 06. 2024 г.

Видно от представеното поименно разписание утвърдено на 03. 06. 2024 г. жалбоподателят Г. С. Г. фигурира под № 58 от същото, поради което към тази дата и към датата на издаване на оспорената заповед не е било налице реално съкращаване на заеманата от него длъжност.

Видно е, че в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение въобще не е посочено кога и по какъв начин е извършено съкращаване на длъжността, като такива доказателства не се представиха и впоследствие, въпреки дадените указания от страна на съдията докладчик.

В тази връзка следва да се отбележи, че независимо, че оспорената заповед е връчена на 12. 06. 2024 г. и от тази дата е породила действието си, това не означава че е налице реално съкращаване на щата, независимо, че от тази дата е в сила и новото щатно разписание.

Действително в заповедта се сочи, че прекратяването на служебното правоотношение е считано от датата на връчване на заповедта, което е станало на 12. 06. 2024 г. в 11.00 часа, съгласно отбелязването.

В тази връзка не е работа на съда да изследва дали заповедта за трансформиране на длъжността от 12. 06. 2024 г. и длъжностното разписание от същата дата са подписани преди връчването на заповедта за прекратяване на времето, тъй като подобно „надбягване с времето“ не е логично и правно издържано. За да е налице реално съкращаване на длъжността е следвало първо да се извърши трансформирането на длъжността, след което да се утвърди новото щатно разписание и едва тогава да се пристъпи към издаването на заповед за прекратяване на служебното правоотношение.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Безспорно към датата на издаване на оспорения акт- 05. 06. 2024 г., не е било налице съкращение на щата, поради което заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е незаконосъобразна.

Действително налице е практика на ВАС, според която датата на издаване на заповедта е само за служебни цели, но това е в противоречие с изискването на чл. 142, ал. 1 от АПК и освен това конкретния момент на връчването е бъдещо несигурно събитие и не може законосъобразността на един административен акт да зависи от това връчване и дали към тази дата вече ще е утвърдено новото щатно разписание.

Освен това, на основание чл. 170, ал. 1 от АПК административния орган следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания

административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

В конкретния случай задължение на ответника е да представи доказателства, че към датата и часа (доколкото това е станало почти в началото на работното време) на връчване на оспорената заповед вече е било утвърдено новото щатно разписание, но такива доказателства не са представени, въпреки изричните указания в тази насока, с разпореждането за насрочване на делото.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са поискани и които са в размер на 2400 лв., видно от представения договор за правна защита и съдействие и доказателствата за тяхното заплащане. В тази връзка съдът намира за основателно направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като същото действително е прекомерно. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като спора не се отличава с някаква фактическа или правна сложност. В същото време, минималния размер на възнаграждението за сходни по вид дела определен съобразно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е в размер на минималната работна заплата за страната или 933 лв. В тази връзка нормата на чл. 8, ал. 3 от горепосочената наредба сочи минимален размер на възнаграждението в размер на 1000 лв. за дела без определен материален интерес, поради което съдът намира, че следва да присъди именно този размер.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Г. С. Г. от [населено място], ЕГН [ЕГН], Заповед № 258 / 05. 06. 2024 г. на председателя на Комисия за защита на потребителите за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите – [населено място], [улица], да заплати на Г. С. Г. от [населено място], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

